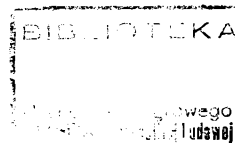

4 stycznia 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9429.

Kl. 21 b 3.

Claud Harold Everett
(Londyn, Wielka Brytania)
i George Russell Carr
(Londyn, Wielka Brytania).

Końcówki do płyt baterij akumulatorów elektrycznych.

Zgłoszono 2 kwietnia 1927 r.

Udzielono 25 września 1928 r.

Pierwszeństwo: 12 kwietnia 1926 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy końcówek do płyt baterij akumulatorów elektrycznych, a przedmiotem jego jest końcówka przegubna dająca doskonały styk elektryczny, niewytwarzająca oporu, nierozluźniająca się i niepsująca przez to styku końcówki elektrycznej, nierdzewiejąca, a umożliwiająca natomiast otwieranie baterji, celem jej sprawdzenia lub wymycia, nawet przez osobę niekompetentną. Końcówka niniejsza posiada jeszcze inne zalety wymienione poniżej.

Wynalazek opisany jest odnośnie do rysunku, gdzie fig. 1 przedstawia przekrój pionowy końcówki niniejszej oraz pewnej części naczynia akumulatorowego, a fig. 2—widok z boku szczegółu końcówki.

Na fig. 1 widzimy część naczynia 10

akumulatora elektrycznego oraz listwy 11 zaopatrzonej u szczytu w jedną tylko końcówkę dla całej grupy płyt przymocowanych do tej listwy, przyczem od rzeczony końcówki biegnie odpowiedni przewód elektryczny 15. Końcówka niniejsza składa się z kulki wysuniętej ze szczytu naczynia akumulatorowego przez otwór 13 i połączonej z listwą 11 zapomocą szyjki 14. Przewód 15 łączy się z kołpakiem 16, którego wydrążenie kuliste 17 obejmuje kulkę 12 i jest większe od półkuli. Z kołpaka 16 wycięta jest część 18 celem umożliwienia zdejmowania i nakładania kołpaka na kulkę 12. Otwór prowadzący do kulistego wydrążenia kołpaka 16 posiada średnicę większą od średnicy szyjki 14, dzięki czemu kołpak może poruszać się w pewnym

stopniu względem kulki, tworząc z nią przegubne złącze, nienadwerężające bynajmniej przez to styku elektrycznego pomiędzy kołpakiem i kulką. Powierzchnia zewnętrzna kołpaka 16 zaopatrzona jest w gwint, na który nakręcony jest naśrubek zaciskowy 19, zmocowujący wyciętą część 18 z całością kołpaka 16, przyczem celem lepszego zmocowania tej części 18 z kołpakiem, jego powierzchnia nagwintowana jest nieco stożkowata. Przewód 15 wsuwa się w otwór w kołpaku 16 i spaja go tam z kołpakiem.

Końcówka powyższa umieszczona jest wewnątrz dzwonu 20 wykonanego z twardego kauczuku i wśrubowanego swym nagwintowanym końcem w nagwintowany otwór 13 w szczycie naczynia akumulatorowego, przyczem wewnątrz dzwonu 20 nagwintowane jest również celem wśrubowania nagwintowanej podstawy 21 szyjki 14. W szczycie dzwonu 20 znajduje się otwór dla przewodu 15, a wewnątrz jego wypełnione jest nieżrącą i odporną na kwasy masą 23, jak np. Albany Grease, dzięki czemu cała końcówka elektryczna nie rdzewieje, dobrze przewodzi elektryczność i jest zabezpieczona od działania elektrolitu, który wznosi się zazwyczaj ku końcówce po zwilżonych częściach baterji. Dzwon 20 posiada z zewnątrz taki kształt, iż można wkręcać i wykręcać z naczynia zapomocą klucza.

Widzimy więc, że końcówka powyższa odpowiada nie tylko wymaganiom elektrycznym, lecz również posiada budowę mechaniczną tak prostą, iż rozbieranie i składanie jej, celem utworzenia dostępu do wnętrza baterji, nie wymaga specjalnego doświadczenia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Końcówka do płyt baterji akumulatorów elektrycznych, znamienna tem, że składa się z kulki i kołpaka, tworzących złącze przegubowe, z których kołpak po-

siada usuwalną stykającą się z rzeczoną kulką wyciętą część, usuwaną celem wyjęcia kulki z kołpaka, oraz narząd służący do zmocowania rzeczony części wyciętej z kołpakiem i kulką.

2. Końcówka według zastrz. 1, znamienna tem, że kulka połączona jest zapomocą szyjki z listwą, do której przymocowane są płyty akumulatorowe.

3. Końcówka według zastrz. 1, znamienna tem, że kołpak jest przecięty.

4. Końcówka według zastrz. 1, znamienna tem, że kołpak jest przecięty i zaopatrzony w gwint zewnętrzny, na który nakręcony jest naśrubek przytrzymujący kołpak na kulce.

5. Końcówka według zastrz. 1, znamienna tem, że mieści się w płaszczu wypełnionym ciałem ochronnem.

6. Końcówka według zastrz. 1 — 5, znamienna tem, że składa się z części połączonej elektrycznie z płytami akumulatorowymi oraz części połączonej z przewodem elektrycznym, które umieszczone są w płaszczu zaopatrzonym w otwór dla przewodu i wypełnionym masą ochronną.

7. Końcówka według zastrz. 1 — 6, znamienna tem, że składa się z części następujących: narządu odejmowalnego wystającego z listwy, do której przymocowane są płyty zasobnikowe, przyrządu łączącego rzeczony narząd z przewodem elektrycznym, płaszczu przymocowanego do naczynia akumulatorowego i obejmującego rzeczony przyrząd i urządzenie w miejscu ich połączenia oraz masę ochronną wypełniającą rzeczony płaszcz i otaczającą rzeczony pierwsze dwie części końcówki.

8. Końcówka według zastrz. 1, znamienna tem, że kołpak połączony jest na stałe z przewodem elektrycznym.

Claud Harold Everett.

George Russell Carr.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

